

[Erik B. Smith]

gen stigning, men tallene viser helt klart, at man er langt, langt under det, der udbetales til pensionister. Dertil kommer de andre muligheder, som pensionisterne har.

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad hans forslag koster.

Formanden:

Jeg skal give den oplysning, at ministerens forslag vil komme til første behandling, når det engang bliver fremsat.

Taanquist (S):

Jeg synes, den sidste sammenligning er ganske urimelig. Det har vel aldrig været meningen, at man skulle kunne opdrage en børneflokk, hvis man var på førtidspensionsniveau. Hvis ministeren tror det, ved ministeren ikke ret meget om, hvad det koster at have en familie med børn.

Men i øvrigt ville jeg gerne forsøge at trænge igennem det røgslør, som ministeren og visse af regeringspartierne ordførere har lagt ud over dette her. Hvad er det for en administration, som ministeren mener har været for stram, og som han nu vil se på? Når man skræller det hele af, er der tilbage kun boligudgifterne, som kan have været administreret for stramt. Men jeg vil gerne være helt sikker. Vil ministeren tage selve lovens ydelse op eller eventuelt længden? Der er ingen mulighed for, som nogen har været inde på, at bruge lovens dispensationsbestemmelser. Det står helt klart i loven, at det drejer sig om lige præcis ni måneder, og at det drejer sig om udbetaling af et beløb, som også står i loven. Derfor kan der ikke være tale om, at nogle kommuner har administreret noget for stramt, men er det det, ministeren nu vil gå ind i? Er det beløbet og tidsgrænsen, som ministeren vil gå ind i, så skal det da kun glæde mig, men jeg har en fornemmelse af, at det ikke er tilfældet.

Agerschou (SF):

Det første skal være et spørgsmål til det radikale venstre. Jeg vil gerne spørge det radikale venstre, om man i dette parti står bag ideen med lovforslaget, og jeg vil gentage ideen, som den fremgik af socialministerens bemærkninger til det pågældende lovforslag, der blev behandlet i efteråret 1982. Jeg synes nemlig ikke, at den sætning kan gentages tit

nok. Den viser nemlig ideologien, mistænkeliggørelsen, baggrunden for, at man har valgt at sætte en gruppe mennesker på en så uanstændig lav ydelse. Der står i bemærkningerne:

»Regeringen finder, at en tidsmæssig begrænsning af hjælpen kan have en vis motiverende indflydelse på modtageren med hensyn til en forstærket indsats for at overvinde følgerne af den begivenhed, som har ført til, at der ydes hjælp.«

Står det radikale venstre bag ideen i § 37, stk. 4? I benægtende fald, hvad er baggrunden for, at det radikale venstre gik ind for lovforslaget i sin tid og stadig væk går ind for det?

Socialministeren talte om noget, han kalder de nødvendige justeringer. Mange af de problemer, man åbenbart har valgt at justere, er problemer, som også klart fremgik under forslaget's behandling i efteråret 1982, men dengang valgte man ikke at lytte. Nu har denne regering slået sig op på, at man vil forenkle lovgivningen, og en af de ting, jeg kunne fristes til at spørge ministeren om, er, om de nye forslag, ministeren nu er kommet med til ændring af bilstandsloven, er udtryk for en forenklingstankegang. Efter min mening er det det ikke. Efterhånden er kontanthjælpsafsnittet i bilstandsloven gjort så kompliceret, at det tager sagsbehandlere dagevis bare at hitte ud af, hvad der står i lovgivningen.

I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at bede ministeren oplyse, hvor mange vejledninger, forskrifter og andre skrivelser der er sendt ud fra socialministeriet, siden regeringen trådte til. Efter det, jeg har fået oplyst, er det langt flere, end der blev udsendt i det foregående år.

Endvidere siger socialministeren, at paragraffen bliver administreret anderledes, end det var hensigten, at ydelsen er blevet for lav i forhold til det, der var hensigten. Der synes jeg, vi skal huske på, at der ikke var noget, der hed boligtilskud, da socialministeren kom med sit oprindelige lovforslag. Det var ikke socialministerens mening, at der skulle være noget, der hed boligtilskud. Det blev først lavet under sagens behandling i socialudvalget, da det gik op for ministeren, at hans oprindelige formulering ikke kunne samle et flertal. Med andre ord: socialmini-